

Gaziler

– AliKemal · 26 Ekim 2015

Yatmaya soyunurduk pijamalarımıza
bilinmezden gelen Ay'ın çıplaklığında
Prefabrik koğuştta uyumalarımıza
Üç katlı ranzaların yatak sıcaklığında...

Nöbeti uyuklamadan tutabilmek için
uyumamız da gerekir birkaç saat için,
herkes hayallerini yastık altında saklar
mütekâsif hayallere koyulurdu başlar...

Bebeler dolanmakta gözlerde, kimi ağlar,
mahcup sokulur yanına kiraz dudaklı yar,
saçını öpülesi baba elleri okşar,
ana elleri yumar gözünü nöbete kadar...

Koğuşt dibine kadar sinsice sokulurlar
karanlık gölgelerde gizlenir, yok olurlar
taciz için rast gele bir kaç mermi atarlar
bire kahpedir onlar, vuruştmadan kaçarlar...

Yorucu yürüyüşlerin alın teri akar;
ayakların dibinde gölgelerimizi paklar.
Hepimiz birer fedai, birer Mehmetçiktik
Göğsümüzü kalkan etmiş neferdik, yığittik...

ana, baba, sevgili canı emanet candı,
onlar rahat uyusunlar diye canlar yandı
vücudumuz her infilakta çelik kalkandı
gazilik göğsümüzde ay yıldızlı nişandı

Velüt toprakdı ya Anadolu her yerinde
Patates yerine mayın dolu az derinde
yolun infilakıyla eksilirdik kol, bacak;
her eksiklik bir babaydı, bir evlattı, bir aşk...

biz birbirimizin dramında ağlaşırdık,
acıları katlanmaya hemen alışırdık
attığımız her adım ar için farkındaydık,
bastığımız yerlerde mayın tuzağındaydık...

Hepimiz akıtmaya hazırдық kanımızı,
ne var ki, Kadir Mevla'm almazdı canımızı
Kim düşünür ki canı, düşünecek zaman mı?
Vatan mevzubahisse, gerisi tafsilâttı

zıtlıklarımızı kafaya takmayacaktık
yapılan haksızlıkları yas yapmayacaktık,
sabrı taşsa bile dilimizi tutacaktık,
gururlu, saygılı, başımız dik kalacaktık...

Anlattık aslında derdimizi milyar defa;
bir dokunan bin ah duydu hiç görmedik vefa
Bir parmak balı şifa sandık, serapmış meğer;
Gazilik derttir, boş söze aldanırsak eğer...